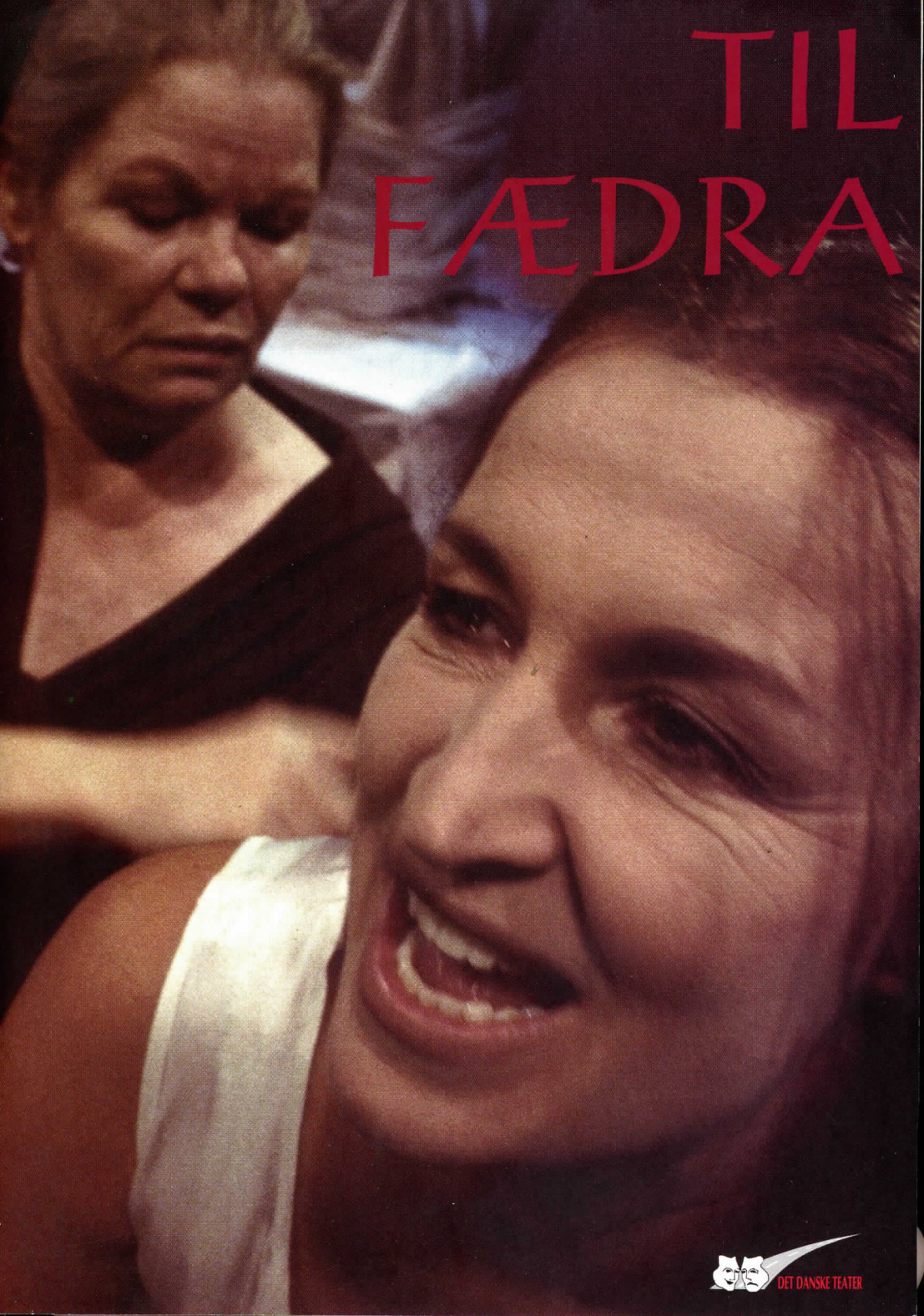

TIL FÆDRA

TIL FÆDRA

af P.O.. Enquist

Instruktion: Christoffer Berdal

Scenografi: Magdalena Stenbeck

Oversættelse: Ole Brandstrup

Fædra: Karen-Lise Mynster

Theseus: Kim Nørrevig

Hippolytos: Peter Flyvholm

Aricia: Sarah Gottlieb

Theramenes: Lars Junggreen

Ionone: Lene Tiemroth

Rengøringsmanden: Erling Eliasson

1. akt:

1. Sangen om desertøren

2. Sangen om kløen

3. Sangen om det store spil

4. Sangen om labyrinten

2. akt:

5. Sangen om den gamle hore

6. Sangen om de klassiske højdepunkter

7. Sangen om formørkelsen

8. Sangen om rottekæften

PER OLOV ENQUIST

Romaner, noveller, essays, journalistik, dramatik - P.O. Enquist rykker frem over en bred front for at afdække og forstå virkelighedens komplicerede sammenhænge. Eksistentielt og politisk.

Han blev født i Sverige 1934 og voksede op i en norrlandsk landsby, der var stærkt præget af religionens regler og rammer. Sin far har han ikke kendt. Han døde da sønnen kun var 6 måneder gammel. Enquist fortæller:

"Efter hans død fandt man i hans lomme en notesblok med digte han havde skrevet med blækstift. Det var lidt ejendommeligt, skovhuggerne deroppe skrev vel sjældent digte.

Man brændte straks hæftet.

Jeg ved ikke hvorfor. Men måske var det sådan at digte var synd, at kunsten var noget syndigt og så var det bedst at

brænde det. Men jeg spekulerede af og til på hvad der stod. Man brændte det og så var det væk. Af og til har jeg troet at det jeg selv skrev, var et forsøg på at rekonstruere en brændt notesblok, næsten lige så svært som at bygge et hus." Enquist forlod landsbyen. Og i 1960'erne gennemførte han en uddannelse som litteraturhistoriker ved Uppsala Universitet og begyndte samtidig selv at skrive.

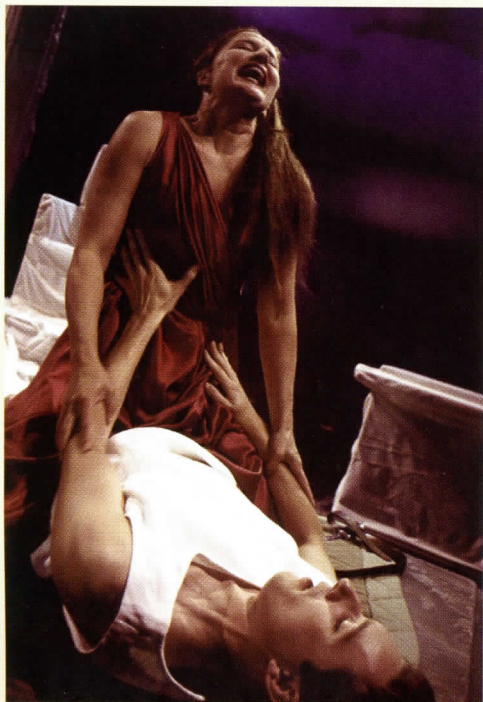
Gennembruddet kom med *"Magnetisørens femte vinter"* (1965), en roman om kunst, bedrag og illusion, og siden fulgte bl.a., *"Legionærerne"* (1968) - hædret med Nordisk Råds Litteraturpris - hvor handlingen tager udgangspunkt i den traumatiske historiske hændelse, at Sverige efter 2.verdenskrig udleverede 167 baltiske flygtninge til stalinistisk retsforfølgelse i deres hjemland. Bogen forener temaerne politisk valg og eksistentiel smerte. I *"Sekundanten"* går han ind på sportens område og idrættens historie og bringer dermed sporten ind i varmen som kulturpolitisk emneområde, hvad der var helt nyt. Denne linie har han fortsat, f.eks. i en række samfundskritiske idrætsreportager samlet i *"Katedralen i München"*. I *"Korttegnerne"*, et personligt essay i ti kapitler fra begyndelsen af 90'erne, følger vi med ham ind i private, politiske og dramaturgiske "rum". Blandt hans nyeste bøger er succesromanen *"Livlægens Besøg"* om kærlighedsforholdet mellem Caroline Mathilde, gift med den sindssyge Christian VII, og kongens højt begavede livlæge Struensee. Enquists arbejde med historiske emner hviler på indsigt i tidens kildemateriale, men han giver sig selv den nødvendige frihed. Forfatteren Frederik Dessau udtrykker det sådan: *"han har sin egen (historie) at komme med, et kunstnerisk bud, ikke på de*

kendte personers historiske virkelighed, men på dét der for ham er virkelighed i deres historier, og som han holder op foran os, så vi kan spejle os i dem, som han selv må have gjort."

Som dramatiker debuterede Enquist relativt sent . **"Tribadernes Nat"** fra 1975 er det første i rækken af meget forskelligartede sceneværker - tragiske, grumme, morsomme, og ikke sjældent på een og samme gang. Stykket skildrer det både bevægende og groteske opgør mellem August Strindberg, hustruen Siri og hendes veninde Marie David. Året er 1889 og stedet Dagmar-teatrets scene i København, hvor man er i gang med prøverne på mesterens enakter **"Den Stærkeste"**. Som publikum til denne tragikomedie af Enquist deltager man med fryd i de mange følelsesmæssige og intellektuelle rutscheture og fascineres af mødet med den komplicerede blanding af svaghed og styrke i Strindberg-figures personlighed. I **"Til Fædra"** (1980) er det ældgamle antikke mytestof om dronning Fædras lidenskab for sin stedsøn Hippolytos behandlet på en sådan måde, at det bliver en helt nødvendig og vedkommende fortælling for nutidens publikum. (mere om dette stykke i de to følgende artikler). **"Fra Regnormenes Liv"** (1981) er Enquists intense forsøg på at demaskere guldalderens største skuespillerinde Johanne Luise Heiberg og rive dannelsens maske af både hende og H.C. Andersen, stykkets anden store rolle. To **"sumplanter"** - kalder han dem - med en smertefuld vækst op i lyset. Temaer som vold, tilgivelse, bedrift, bedrag, kærlighed finder vi i skuespillene **"I min morfars Hus"** (1988), **"Tupilak"** (1993), **"Magisk Cirkel"** (1994), **"Billedmagerne"** (1998), og **"Søstrene"** (2000). Til TV har han skrevet serien **"Strindberg - et liv"** (1984), og i samarbejde med forfatteren Anders Ehnmark de politiske

satirer "Chez Nous" (1976) og "Manden på fortovet" (1979).

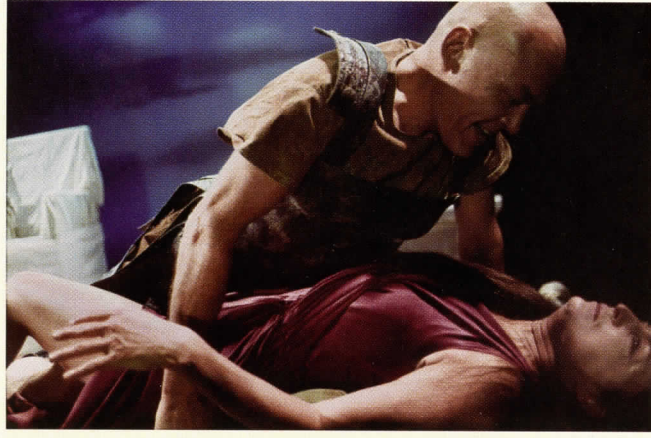
Blandt Enquists forbilleder er Strindberg ikke til at komme uden om. Denne radikale fornyer af form og indhold har endog inspireret Enquist til at instruere. I sæsonen 86/86 bearbejdede og iscenesatte han Strindbergs naturalistiske mesterværk "Frøken Julie" på Aveny Teatret. Tolkningen satte Julies dødsdrift over for Jean og Kristins livsdrift og var præget af en grundlæggende respekt for alle tre personer. Også Samuel Beckett omtales med entusiasme af Enquist - især fremhæver han den store irske absurdists heroisme

"som går (—) gennem alt det han har skabt og skrevet. Den heroisme som er den vitale kerne hos alle hans personer. (—) Ingen giver op. Med en strålende modvillighed mod at kapitulere arbejder de videre, mens verden langsomt synker i grus. En mere brutal, ømmere og vigtigere kærlighedsforklaring til mennesket findes ikke."

Enquist søgte fra sin norrlandske landsby, ikke kun til Uppsala, men også ud i verden - til årelange ophold i Paris, Berlin, Los Angeles, København (1978-93) og Stockholm - og kan altså karakteriseres som en kosmopolitisk intellektuel, med indsigt i mange miljøer og mange typer af mennesker. Men indsigten har kun gjort ham endnu mere søgende og endnu mere optaget af mennesket. Han er typisk barn af modernismen - fuld af tvivl og spørgsmålstejn, men samtidig med en usvækket lyst til at vide og erkende.

METTE BORG, Mag. art. underviser på Statens Teaterskole og på Institut for Teatervidenskab

Produktionsleder: Gur Pedersen. Forestillingsleder: Jens Maar. Teknik: Bjarne Olsen, Andreas Bjørn Kristensen, Line Tønder Hansen. Teknisk assistance: Jan Wonsbek. Regissør: Pia Ellegaard Noes. Smed: Allan Carlsson. Snedker: Hans Holmen. Maler: Karen Black. Kostumer under ledelse af Oluf „Luffe“ Hansen & Pernille Christensen. Systue: Alice Friis Mikkelsen, Malene Serritslev, Vivi Borregaard, Lotte Møller Christensen. Frisør: Susan Terp. Salg: Gitte Hørning. Grafisk design & PR: Milla Kær. Informationsmedarb: Line Grove Hermansen. Skolemateriale: Mette Borg. Programfoto: Peter Schandorf. Administration: Henrik Christensen, Vicki Sørensen, Ditte Kanstrup, Lene Juhler. Dramaturg: Astrid Daugaard. Teaterchef: Waage Sandø. Sæson 01-02